

DZIEDĀŠANAS SVĒTKI LEJASCIEMĀ

par godu Maestro Raimonda Paula jubilejai

Ap to mirkli...

**SADZIEDĀŠANĀS VAKARA
DZIESMU GRĀMATA**

2026. gada 11. jūlijā

Ai, tēvu zeme stūru stūriem,
Cik tuvs un pazīstams it viss:
Gan Kolkas raga vēji sūrie,
Gan leišu males debesis.

Cielaviņa

Vārdu autors
Leons Briedis

Visapkārt zeme zied
Kā zilis zieds un tik,
Tik neparasti viegli iet,
Pat nedomājot, cik
Jau dzīvē nostaigāts,
Jo vēl aizvien, aizvien
Ik rītus Kurzeme
Kā cielaviņa pretī skrien.

Var visu mūžu alkt un
tiekties,
Vēl vienmēr aicina it viss:
Gan Rāznas tāles
neaizsniegtās,
Gan Mākoņkalna atbalsis.

Kā mātes sejā visā raugos,
Kā māte manī raugās viss:
Gan staltais Gaiziņš rudzu laukos,
Gan bērzu bīrzīs Inesis.

Visapkārt zeme zied
Kā zilis zieds un tik,
Tik neparasti viegli iet,
Pat nedomājot, cik
Jau dzīvē nostaigāts,
Jo vēl aizvien, aizvien
Ik rītus Latgale
Kā cielaviņa pretī skrien.

Visapkārt zeme zied
Kā zilis zieds un tik,
Tik neparasti viegli iet,
Pat nedomājot, cik
Jau dzīvē nostaigāts,
Jo vēl aizvien, aizvien
Ik rītus Vidzeme
Kā cielaviņa pretī skrien.

Visapkārt zeme zied
Kā zilis zieds un tik,
Tik neparasti viegli iet,
Pat nedomājot, cik
Jau dzīvē nostaigāts,
Jo vēl aizvien, aizvien
Ik rītus Zemgale
Kā cielaviņa pretī skrien.

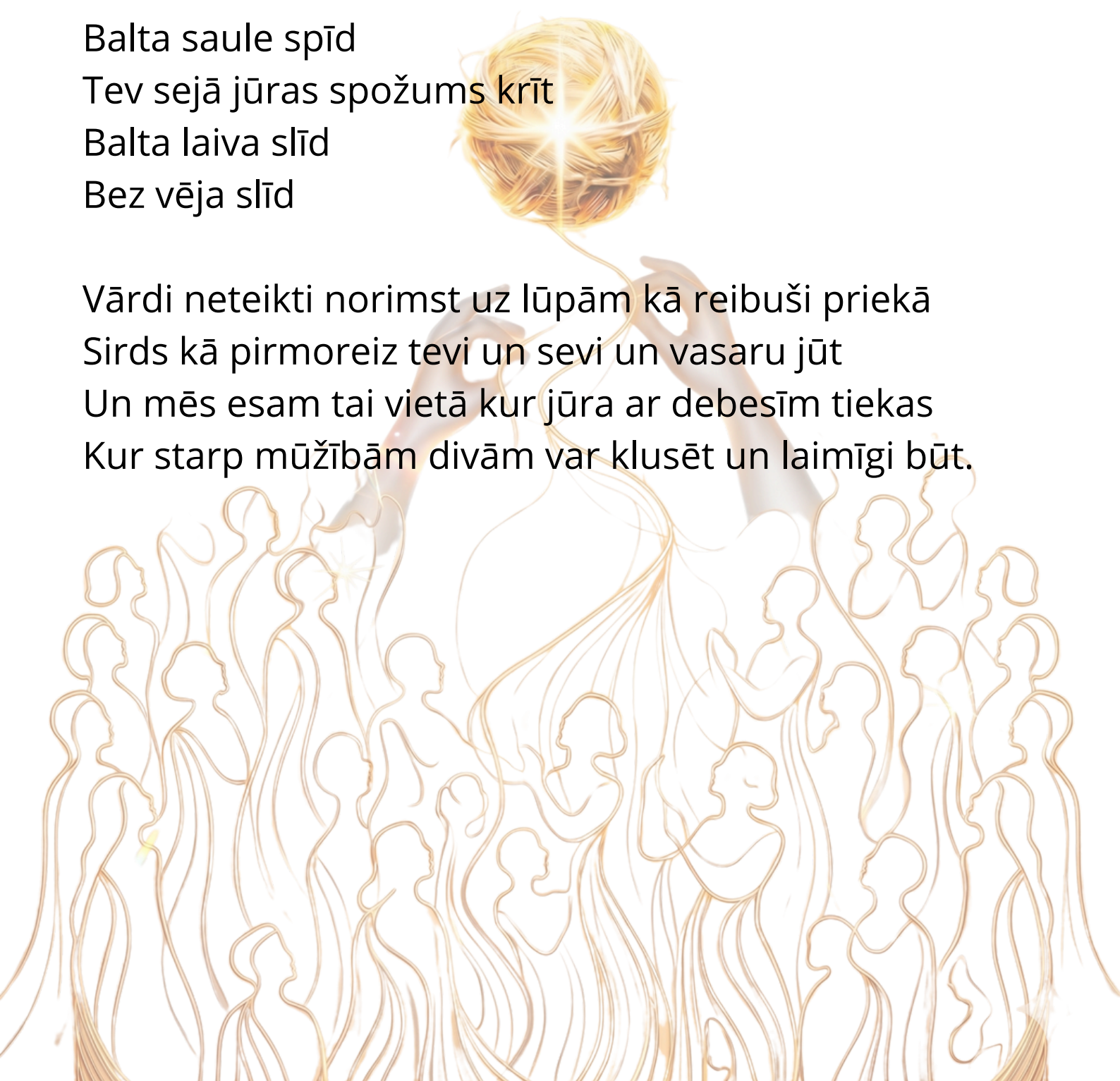
Baltā saule

Vārdu autors
Ziedonis Purvs

Balta saule spīd
Visapkārt jūra, jūra vien
Balta laiva slīd
Un laivā mēs ar tevi vien

Balta saule spīd
Tev sejā jūras spožums krīt
Balta laiva slīd
Bez vēja slīd

Vārdi neteikti norimst uz lūpām kā reibuši priekā
Sirds kā pirmoreiz tevi un sevi un vasaru jūt
Un mēs esam tai vietā kur jūra ar debesīm tiekas
Kur starp mūžībām divām var klusēt un laimīgi būt.

Nepareizā dziesma

Vārdu autors
Jānis Peters

Par zaļu pat vēl zaļāks
Ir mūsu skolas laiks
Stāv papam mute vaļā
Un mammai pūcīgs vaigs
Un mammai, un mammai, un mammai
Un mammai pūcīgs vaigs

Uz skolu prom un basta
No skolas atpakaļ
Tas karogs augstu mastā
Ir ļoti, ļoti zaļš
Ir ļoti, ir ļoti, ir ļoti
Ir ļoti, ļoti zaļš

Cik zaļas lapas kokam
Tik zaļi paši mēs
Un nopietni pa jokam, pa jokam, pa jokam
Zaļš prieks mums iekšā sēž

Cik zaļas lapas kokam
Tik zaļi paši mēs
Un nopietni pa jokam, pa jokam, pa jokam
Zaļš prieks mums iekšā sēž

Jau aizejot uz skolu
Mēs nākam atpakaļ
Tā vista olu māca
Un bārdu puika zaļš
Un bārdu, un bārdu, un bārdu,
Puika zaļš!

Par zaļu pat vēl zaļāks
Ir mūsu skolas laiks
Stāv papam mute vaļā
Un mammai pūcīgs vaigs
Un mammai, un mammai, un mammai
Un mammai pūcīgs vaigs

Cik zaļas lapas kokam
Tik zaļi paši mēs
Un nopietni pa jokam, pa jokam
Pa jokam
Zaļš prieks mums iekšā sēž

Cik zaļas lapas kokam
Tik zaļi paši mēs
Un nopietni pa jokam, pa jokam
Pa jokam
Zaļš prieks mums iekšā sēž.

Pie jūras dzīve mana

Vārdu autors
Valdis Artavs

Es kā smilga smilšu kāpai pieķeros,
Es kā smilga vēja liekta atliecos,
Es kā smilga smiltīs vīta pieceļos.
Kas man citur tādu spēku, spēku dos.

Pie jūras dzīve mana -
Tāds likten's man ir lemts.
Šo zemi un šo jūru
Man mūžam neatņemt.

Gan vēja spīts ir manī,
Gan zilās jūras sāls.
Jel skani, skani, skani,
Jel skani man, viļņu balss.

Es kā kaija pāri jūrai lidinos,
Es kā kaija tālu selgā aizlaižos.
Es kā kaija jūras klēpī šūpojos.
Kas man citur tādu prieku, prieku dos.

Es kā vilnis savam krastam paklanos,
Es kā vilnis savam krastam pieglaužos.
Es kā vilnis tik pēc jūras ilgojos.
Kas man citur tādu laimi, laimi dos.

Zilais karbunkulis

Vārdu autors
Jānis Peters

Lai slava varoņkāvam
Un Sidrabēlas silam,
Bet augstākā no slavām
Lai karbunkulim zilam
Spīd katram kaut kas krūtīs,
Bet nevar spīdēt būrī.
Es izbiju no būra
Ar zilo karbunkuli.

Ai, zilais karbunkuli,
Tur, debesīs aiz rūtīm!
Es mūžu nodzīvošu
Ar karbunkuli krūtīs.
Ai, zilais, zilais karbunkuli!

Savs karbunkulis katram
Ir dzīvē nepieciešams.
Dēļ viņa zilās gaismas
Mēs dzīvojam un ciešam.
Pat dzejnieki tā dzejo,
Tad kāpēc ceļam būrī?
Ir ceļiniekam, spīdot
Piespiežas karbunkulis.

Ai, zilais karbunkuli,
Tur, debesīs aiz rūtīm!
Es mūžu nodzīvošu
Ar karbunkuli krūtīs.
Ai, zilais karbunkuli,
Tur, debesīs aiz rūtīm!
Es mūžu nodzīvošu
Ar karbunkuli krūtīs.
Ai, zilais, zilais karbunkuli!
Ai, zilais, zilais karbunkuli!

Viss nāk un aiziet tālumā

Vārdu autors
Laimonis Vāczemnieks

Un atkal zilā vakarā
Dzied birzī lakstīgala.
Viss nāk un aiziet tālumā
Un sākas viss no gala

Jau atkal mizā rievainā
Kāds sirdi griež un bultu,
Zem bērza zara līganā
Klāj sūnās kāzu gultu.

Viss nāk un aiziet tālumā,
Viss nāk un aiziet tālumā.
Viss nāk un aiziet tālumā.
Un sākas viss no gala.

Bet cauri zaļiem biezokņiem
Skan soļu klusie švīksti,
Un atkal kādam šūpulim
Kāds meklē bērza līksti.

Bet tad kad sārtas lapas slīd,
Lai nebūtībā zustu,
Visbeidzot sirmi vīri nāk
Cirst baltu bērza krustu.

Viss nāk un aiziet tālumā,
Viss nāk un aiziet tālumā.
Viss nāk un aiziet tālumā.
Un sākas viss no gala.

Man pāri prieks un bēdas slīd
Kā raiba rudens lapa,
Kas atnāk ļaudis aizvadīt
No šūpuļa līdz kapam.

Un tāpēc bērzā līkajā
Tik daudz ir dziļu rētu:
Lai savu dzimto pauguru
Līdz saknēm iemīlētu.

Viss nāk un aiziet tālumā,
Viss nāk un aiziet tālumā.
Viss nāk un aiziet tālumā.
Un sākas viss no gala.

Viss nāk un aiziet tālumā,
Viss nāk un aiziet tālumā.
Viss nāk un aiziet tālumā.
Un sākas viss no gala.
Un sākas viss no gala.

Ai, dundur

Vārdu autors
Jānis Peters

Kad bērziem pirmās lapas plauks,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Ej klausies pērkondunā,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.

Iz kaila akmens puķe augs,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Un naktī zirgi runās,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.

Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Cik gudri zirgi runās
Par to, kas bij', par to, kas būs
Pēc trakās dun-dun-dun-dun-dunēšanas

Kad bērziem pirmās lapas plauks,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Būs klāt tā pērkonstunda,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Kad tavu jauno dienu raugs,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Spers cauri jumtiem spundi,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.

Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Cik gudri zirgi runās
Par to, kas bij', par to, kas būs
Pēc trakās dun-dun-dun-dun-dunēšanas

Kad bērziem pirmās lapas plauks,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Trīs reizes pērkons dunēs,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.

Trīs reizes tava mute sauks,
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Trīs zirgi naktī runās.
Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.

Ai- dundur- dundur- dun- dun- dun.
Cik gudri zirgi runās
Par to, kas bij', par to, kas būs
Pēc trakās dun-dun-dun-dun-dunēšanas

Laternu stundā

Vārdu autors
Jānis Peters

Laternu stundā,
Kad matroži un ielas jau kvēlo,
Ej, kvēlo, neizkvēlo
Ej, kvēlo, neizkvēlo!

Laternu stundā,
Kad meitenes un klauni sāk tēlot,
Ej spēlē ielu spēlē,
Ej spēlē, nepaspēlē

Spēlē, spēlē, ko tu spēlē,
Ko tu spēlē man!
Es tev esmu šajā spēlē
Gaisma laternā.
Atnāc, kuģa zvaniem zvanot,
Aizej, kuģa zvaniem zvanot,
Aizej, kuģa zvaniem zvanot,
Dvēselē kā laternā

Laternu stundā
Krīt dvēseles, krīt tieši man rokās,
Krīt man kā zvaigzne rokās,
Krīt man kā zvaigzne rokās

Laternu stundā
Ai dvēsele, ai atkal sāk spēlēt
To seno spēli spēlēt,
To seno spēli spēlēt

Spēlē, spēlē, ko tu spēlē,
Ko tu spēlē man!
Es tev esmu šajā spēlē
Gaisma laternā.
Atnāc, kuģa zvaniem zvanot,
Aizej, kuģa zvaniem zvanot,
Aizej, kuģa zvaniem zvanot,
Dvēselē kā laternā

Pēc simt gadiem Piebalgā

Vārdu autors
Leons Briedis

Īsa bija Jāņu nakts
Par visāmi naksniņāmi
Kad es tevi spēju zagt
Klēpī tevis saņemdams

Kam lai tagad, skumju mākts
Taisnojos es, zinādams
To, cik īsa Jāņu nakts
Par visāmi naksniņām

Nepiemini dzīvē ļaunu
Nepiemini, lai vai kā!
Satiksimies mēs no jauna
Pēc simt gadiem Piebalgā

Kas to zin, cik dienu, nakšu
Paies vēl, bet lai vai kā
Reiz es atkal tevi zagšu
Pēc simt gadiem Piebalgā

Īss bij laimes brīdis, īss
Par visiemi brīsniņiemi
Bet tai brīdī itin viss
Mūsu bij līdz debešiem

Kam lai tagad noskumis
Taisnojos es, zinādams
To, cik laimes brīdis īss
Par visiemi brīsniņiemi?

Nepiemini dzīvē ļaunu
Nepiemini, lai vai kā!
Satiksimies mēs no jauna
Pēc simt gadiem Piebalgā

Kas to zin, cik dienu, nakšu
Paies vēl, bet lai vai kā
Reiz es atkal tevi zagšu
Pēc simt gadiem Piebalgā

Nepiemini dzīvē ļaunu
Nepiemini, lai vai kā!
Satiksimies mēs no jauna
Pēc simt gadiem Piebalgā

Kas to zin, cik dienu, nakšu
Paies vēl, bet lai vai kā
Reiz es atkal tevi zagšu
Pēc simt gadiem Piebalgā
(Pēc simt gadiem Piebalgā)

Muļķe sirds

Vārdu autors
Leons Briedis

Dar, ko darīdams, teic, ko sacīdams
Vai uz katra soļa tev misējas?
Misējas (misējas), misējas (misējas)
Un viss mūžam iznāk otrādi

Jebšu negribot, jebšu tīšuprāt
Bet tie paši labākie nodomi
Vēl aizvien (vēl aizvien), vēl aizvien (vēl aizvien)
Vēl aizvien Tev vējā misējas

Muļķe sirds, tai nekad, nekur nav gana
Mīlu to, jo tikai mana
Mana ir šī muļķe sirds
Muļķe sirds, tai nekad, nekur nav gana
Mīlu to, jo tikai mana
Mana ir šī muļķe sirds

Kur liksies tāds, viens pats pasaulē?
Bet vai tādēļ tomēr vērts paļauties?
Paļauties (paļauties), paļauties (paļauties)
Jau tūlīt tev gaužām žēlabām

Neba pirmo reiz, neba pēdējo
Sirds par tevi izrādās stiprāka
Stiprāka (stiprāka), stiprāka (stiprāka)
Un tev atliek tai vien paļauties

Muļķe sirds, tai nekad, nekur nav gana
Mīlu to, jo tikai mana
Mana ir šī muļķe sirds
Muļķe sirds, tai nekad, nekur nav gana
Mīlu to, jo tikai mana
Mana ir šī muļķe sirds

Tikai nesaki nevienam

Vārdu autors
Guntars Račs

Tikai nesaki nevienam,
Ko tu dzirdēji no rīta
Liekā vēja modinošā valodā.
Tikai nesaki nevienam,
Ko tev pačukstēja zvaigznes
Šajā naktī, kad tu bijī nomodā.

Tikai nerādi nevienam,
Kas tavu sirdi pilda,
Nav nevienam jāzina, kas tajā mīt.
Tikai neatklāj nevienam,
Ko tev novēlējis likten's,
Tev būs grūtāk viņu kādreiz piepildīt.

Un esi tā kā rīta gaisma debesīs,
Kas spoži mirdz, bet paliek nezināma.
Un atceries, ka dzīve ir tāds mirklis īss,
Skrien laika upe projām nevaldāma.
Tikai nepazaudē ceļu,
Kas tevi aizved mājās,
Kur tu vienmēr būsi mīļi sagaidīts.

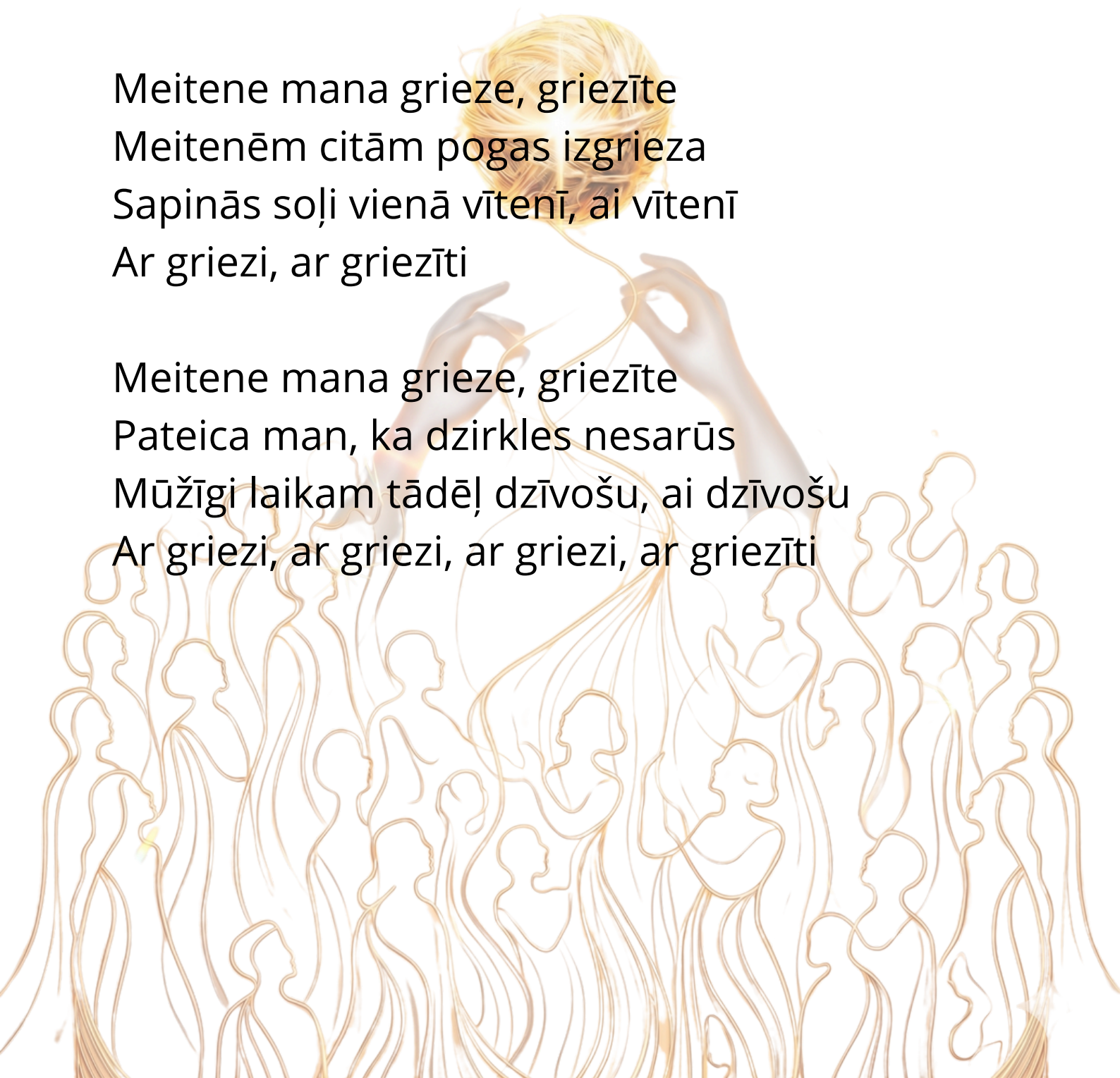
Tikai nepazaudē to, kas Tevi reiz ir iemīlējis,
Tikai nepazaudē to, kas padarīts.
Jo tikai tā tu vari atkal
No dzīves labu gaidīt,
Tikai tā tu vari būt vēl noderīgs.
Tikai nesaki nevienam,
Kas ar tevi tagad notiek,
Tas vienalga citiem liekas nesvarīgs.

Un esi tā kā rīta gaisma debesīs,
Kas spoži mirdz, bet paliek nezināma.
Un atceries, ka dzīve ir tāds mirklis īss,
Skrien laika upe projām nevaldāma.

Meitene mana grieze, griezīte
Gūstīja, veda, sauca papardēs
Sapina mani priecīgs apinis, ai apinis
Ar griezi, ar griezīti

Meitene mana grieze, griezīte
Meitenēm citām pogas izgrieza
Sapinās soļi vienā vītenī, ai vītenī
Ar griezi, ar griezīti

Meitene mana grieze, griezīte
Pateica man, ka dzirkles nesarūs
Mūžīgi laikam tādēļ dzīvošu, ai dzīvošu
Ar griezi, ar griezi, ar griezi, ar griezīti

Par pēdējo lapu

Vārdu autors
Jānis Peters

Dzīvoja reiz lapa zarā,
Dzīvoja tā visiem garām,
Arī sev, arī sev.

Alkdama pēc zvaigznēm kāri,
Dzīvoja tā lapām pāri,
Arī sev, arī sev.

Skaties, ceļiniek! Tur augstu, augstu gaisā
Staigā ziemelis un māsas lapas kaisa.
Viņš jau nežēlos, viņš metīs tieši sārtās
Lapas dzeltenās un lapas tumši sārtās.

Nemanot tā mūsu lapa,
Nemanot par zvaigzni tapa.
Arī tu, arī tu.

Nemanot tā zemē krita,
Sadegot turpat, kur citas,
Arī tu, arī tu.

Skaties, ceļiniek! Tur augstu, augstu gaisā
Staigā ziemelis un māsas lapas kaisa.
Viņš jau nežēlos, viņš metīs tieši sārtā
Lapas dzeltenās un lapas tumši sārtās.

Pelnrušķīte

Vārdu autors
Valdis Artavs

Visas lepnas mātes meitas
Manaj pilij garām iet
Jumta spraugās zvaigznes raugās
Un pa kaktiem vēji dzied

Nav ne spoguļu, ne zīda
Kas tik grezni sienas klāj
Čīkst un ļogās dēļu grīdas
Vecā gulta līdzī tai

Taču šonakt manā pilī
Visi logi gaiši spīd
Gaidu tevi, gaidu tevi
Mana mīļā pelnrušķīt!

Taču šonakt manā pilī
Visi logi gaiši spīd
Gaidu tevi, gaidu tevi
Mana mīļā pelnrušķīt!

Peles kariatē jau jūgtas
Runcis kučier's sauc jau "nū"
Mātes meitas netiks lūgtas
Tikai viena pati tu

Arī orķestra mums nebūs
Te bez viņa sienas trīc
Cauru naksniņu mums dziedās
Klusi, klusi circenīt'

Taču šonakt manā pilī
Visi logi gaiši spīd
Gaidu tevi, gaidu tevi
Mana mīļā pelnrušķīt!

Bargā pamāte lai pati
Savā ķēķī galā tiek
Un lai katlus berž, ja patīk
Tev pie manis jāpaliek

Kad mēs pilī kāzas dzersim
Lai uz galdiem nekrīt sniegs
Rokā pārvaldnieku ķersim
Lai viņš jaunu jumtu liek

Taču šonakt manā pilī
Visi logi gaiši spīd
Gaidu tevi, gaidu tevi
Mana mīļā pelnrušķīt!

Taču šonakt manā pilī
Visi logi gaiši spīd
Gaidu tevi, gaidu tevi
Mana mīļā pelnrušķīt!

Tāpēc jau, ka nevar zināt kāpēc

Vārdu autors
Imants ziedonis

Upē naktī pīles kliedz.
Un tu arī neiemiedz!
Tāpēc jau, ka nevar zināt, kāpēc.

Varbūt, ka ir ņemts par daudz,
Varbūt, ka par maz ir ļauts,
Un varbūt par maz ir arī sāpēts.

Izeju no mājām kluss.
Zvaigznes spīd un dubļi dus,
Un var skaidri redzēt laimes naudu.

Tas nekas, ak, tas tik tā,
Tas tik tādā klusumā,
Tik no malas izliekas, ka raudu.

Upē naktī pīles kliedz.
Un tu arī neiemiedz!
Visur kaut kāds troksnis kluss un slāpēts.

Tas nekas, ak, tas tik tā,
Tas tik tādā klusumā,
Tāpēc jau, ka nevar zināt, kāpēc.

Tā es tevi mīlēšu

Vārdu autors
Imants Ziedonis

Tā es Tevi mīlēšu
Pasaki man vēlreiz,
Kā tu teici daudzreiz:
" Kam savs draudziņš,
Tas ar savu draudziņu ."

Ai, ai, rudzu lauki
Jūlija naktī,
Mūzikanti nokliedz
Pēdējo valsī.

Jā, jā, jā ! Tumšā naktē ziedēja
Zaļa zāle elpoja,
Lakstīgala klusēja vairs nespēdama.

Tā es tevi mīlēšu.
Kam nav draudziņa,
Tas ar cisu maisu.

Iesim drusku lēnāk,
Neiesim tik ātri.
Paliksim tepatās,
Neiesim nemaz.

Paliksim tumsā
Siena zārdu naktī.
Vienu vārdu naktī
Pasaki man.

Jā, jā, jā ! Tumšā naktē ziedēja
Zaļa zāle elpoja,
Lakstīgala klusēja vairs nespēdama.
Tā es tevi mīlēšu.
Kam nav draudziņa,
Tas ar cisu maisu.

Mežrozīte

Vārdu autors
Alfrēds Krūklis

Ugunssārtiem ziediem zied
Mežrozīte jaukā
Gadi nāk un gadi iet
Bet viņa zied un zied

Ja man dažreiz skumji kļūst
Paraugos, kā laukā
Mežrozīte, sveicot mūs
Cauri vasarām zied un zied

Mežrozīte sarkanā
Tu kā liesma spītīgā skurbumā
Pat lietū un negaisā
Mirdzi laukā

Ugunssārtiem ziediem zied
Mežrozīte jaukā
Gadi nāk un gadi iet
Viņa sarkdama zied un zied

Ugunssārtiem ziediem zied
Mežrozīte jaukā
Gadi nāk un gadi iet
Viņa sarkdama zied un zied

Mēmā dziesma

Vārdu autors
Jānis Peters

Pār mani mēma debess plešas
Un mēma, mēma pļava zied
Kāpēc es atkal esmu bešā?
Kāpēc man vajag tukšā iet?

Kāpēc man vajag iet un meklēt
To balsi, kura pelnos dun?
Klau, vēji maldās dziļi eglē
Klau, vijole tur raud kā suns

Ej un dedz

Sadedz savu balsi meklējot
Tikai savu balsi vienīgo
Tikai savu balsi, balsi to

Pār tevi liecas mēmi zari
Bet varbūt tās ir stabules
Un es kā mēmais, es kā mēmais
Bet ja nu jūra esmu es

Un ja nu viss ir dzīvs un ziedošs
Un pelnos vīru kori dun
Un ja nu dvēsele dzied eglē
Un savu likteni smilkst suns

Ej un dedz

Sadedz savu balsi meklējot
Tikai savu balsi vienīgo
Tikai savu balsi, balsi to